

Sygn. akt II Ka 567/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2014r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu – Wydział II Karny w składzie :

Przewodniczący : SSO Maria Żelichowska-Błazowska (spr.)

Sędziowie: SO Bogdan Kijak

SO Arkadiusz Penar

Protokolant: st.sekr.sąd.Jolanta Janik

przy udziale Prokuratora Prok. Okr. Marii Gajdy

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2014r.

sprawy M. M.

oskarżonego o przestępstwo z art.229§1 i 3 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Sączu

z dnia 15/10/2013r. sygn. akt II K 236/13

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Nowym Sączu – do ponownego rozpoznania.

Sygn.akt II Ka 567)13

UZASADNIENIE

M. M. oskarżony został o to, że : w dniu 27 lipca 2013 r. w W. rejonu (...) podczas kontroli samochodu osobowego marki A. (...) nr rejestracyjny (...) w związku z popełnionym wykroczeniem drogowym wręczył funkcjonariuszowi Policji st. sierżantowi K. F. banknot 100 złotowy wsuwając mu do notatnika służbowego w celu odstępiania od niego od wykonania czynności służbowej

tj. o przest. z art. 229 § 1 i 3 kk.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Sączu z dnia 15.10.2013r. sygn. akt II K 236)13 postępowanie karne na mocy art.66§1 kk oraz art.67§1 i 3 kk wobec M. M. przy przyjęciu, że przestępstwo z art.229§1 i §3 kk stanowi wypadek mniejszej wagi z art.229§2 kk zostało warunkowo umorzone na roczny okres próby a wobec oskarżonego zostało orzeczone świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Na mocy art. 100 kk orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego tj. banknotu o nominale 100 zł. Na podstawie art.627 kpk zostały od oskarżonego zasądzone na rzecz Skarbu państwa koszty sądowe w wysokości 230 zł.

Wyrok ten zaskarżył w całości na niekorzyść oskarżonego prokurator, który w apelacji powołując się na przepis art.438 pkt 1 kpk zarzucił obrazę prawa materialnego tj.art.229§2 kk poprzez przyjęcie, że wobec zachowania oskarżonego

realizującego znamiona określone w art.29§1 i 3 kk możliwe jest przyjęcie wypadku mniejszej wagi określonego w art.229§2 kk, podczas gdy przepis ten nie odnosi się do art.229§3 kk.

Podnosząc ten zarzut, apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu apelacji jej autor podniósł, że ustawodawca przewidział w art.229§2 kk możliwość zakwalifikowania przestępstwa z art.229 kk jako wypadku mniejszej wagi, ale zgodnie z przyjętą wykładnią za taki wypadek może być uznany jedynie czyn realizujący znamiona typu podstawowego tj.art.229§1 kk. Nie będzie miał zastosowania art.229§2 kk w sytuacji, gdy sprawca działał w celu skłonienia osoby pełniącej funkcję publiczną do naruszenia obowiązku służbowego albo wynagradza jej takie naruszenie a także wtedy, gdy sprawca udzielił korzyści majątkowej lub jej obietnicy znacznej wartości. Apelujący podnosząc zarzut oparł się na Komentarzu do Kodeksu Karnego pod redakcją Andrzeja Zolla oraz powołał wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 3.12.1998r. sygn. II Aka 196/98.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje :

apelacja i złożony w niej wniosek są zasadne.

Trafny jest zarzut obrazy prawa materialnego a to przepisu art.229§2 kk.

Sąd okręgowy nie podziela argumentacji sądu I instancji zawartej na stronie 3 pisemnych motywów zaskarżonego wyroku, że przepis art.229§2 kk przewidujący wypadek mniejszej wagi odnosi się do wszystkich typów czynów określonych w art.229 kk.

Paragraf pierwszy tego przepisu określa przekupstwo (łapownictwo czynne) polegające na udzieleniu lub obietnicy udzielenia korzyści osobie pełniącej funkcję publiczną. Jest to typ podstawowy. Natomiast od §3 do §5 znalazły określenie typy kwalifikowane. Pierwszy typ kwalifikowany został określony w §3 art.229 kk i zachodzi wówczas, gdy udzielenie korzyści albo jej obietnica ma skłonić adresata do naruszenia przepisów prawa.

Już z samego umiejscowienia §2 zaraz po §1 wskazuje, że wypadek mniejszej wagi ma zastosowanie tylko do typu podstawowego, określonego w paragrafie pierwszym, a nie ma zastosowania do typów kwalifikowanych określonych w paragrafach po nim następujących. Taka sama sytuacja zachodzi przy łapownictwie biernym, określonym w art.228 kk. W paragrafie pierwszym określony jest typ podstawowy tego przestępstwa i odnoszący się do tego typu podstawowego wypadek mniejszej wagi z paragrafu drugiego. Pozostałe od paragrafu trzeciego tego artykułu dotyczą typów kwalifikowanych i do nich nie ma zastosowania wypadek mniejszej wagi)(vide : Komentarz do Kodeksu karnego pod redakcją A.Zolla i Królikowskiego).

Gdyby ustawodawca chciał aby wypadek mniejszej wagi mógł być stosowany do wszystkich typów przestępstw określonych w art.229 kk, to przepis ten byłby umieszczony po wszystkich typach podstawowym i kwalifikowanym, a nie tylko zaraz po typie podstawowym pod numerem dwa.

Uznając apelację prokuratora sąd odwoławczy na podstawie art.437§1 i 2 kpk zaskarżony wyrok uchylił i sprawę przekazał sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.